

BIBLIAI ÚTMUTATÓ A KÖZÉLETHEZ

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2026. március 22.

A mai üzenet címe: *Bibliai útmutató a közélethez*. Mi egy egyház vagyunk, elsősorban egyházpolitikát, mennyei politikát folytatunk, mi Isten királyságát képviseljük, Isten királyságát propagáljuk és Isten királyságának az alapelveit, Isten Igéjét osztjuk meg veletek, de nem dughatjuk a fejünket a homokba, mert ebben a világban élünk.

2Korintus 10,3–6.

3. Mert noha testben élünk, de nem test szerint vitézkedünk.

Mi benne élünk ebben a világban, de mi nem test szerint kell, hogy éljünk, nem a test kívánságai szerint kell, hogy vitézkedjünk és folytatja Pál ezt:

4. Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak erősségek lerontására;

5. Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtven minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak;

És Pál itt elég keményen fogalmaz:

6. És készen állván megbüntetni minden engedetlenséget, mihelyst teljessé lesz a ti engedelmisségetek.

Pál apostol itt nem túl udvarias a korinthusi gyülekezettel és néha tényleg megüt a Biblia olyan hangokat. Ez Újszövetség, amiről beszélünk. Tudjuk, hogy nem vagyunk az ószövetségben, azt is tudjuk, hogy Isten nem büntet. Ő egy szerető Isten. A kegyelem korszakában élünk, nem vagyunk a törvény alatt. Sokat vívódtam, hogy kell-e erről beszélni, a mai világ politikai helyzetéről a Biblia fényében. A mai helyzetben, ami van a mai magyarországi belpolitikában, fejünket bedughatjuk a homokba, beszélhetünk róla, vagy nem beszélünk, de ha a gyülekezetben nem tudunk erről beszélni és a gyülekezetben nem kapunk igei válaszokat bizonyos dolgokra, akkor el fogtok menni a világba és a világban fogtok tájékozódni.

Előre elszeretném mondani, hogy semmilyen politikai jellegű üzenete nem lesz, belpolitikai sem, hogy kire szavazzál, kire ne, bár vannak olyan keresztény felekezetek, ahol ezt egy az egyben megmondják. Őket sem ítélem el, hiszen ez az ő döntésük, az ő választásuk, az ő felelősségük, viszont egy dolgot nagyon nem szeretnék és neked sem kellene szeretni, hogy a politika, ami kint van a világban, az a hajtépés, ami folyik, az az egymásra kiabálás olyan erkölcsi mélységekbe jutott, hogy itt már nagyon lejjebb nincs. Sőt, most már nem csak verbális szinten, hanem még talán fizikai szinten is. Mindenképpen beszélni kell erről a gyülekezetben, hiszen vagy a családban, vagy a munkahelyeden, a környezetben, ha akarsz, sem tudsz elbújni előle. Hogyan reagáljunk erre? Mit mond a Biblia ezzel kapcsolatban, hogy hogyan dolgozzuk fel ezt a helyzetet?

Ha megnézzük a Bibliát, tele van politikával az egész. Ahhoz, hogy ma itt állhatunk, ahhoz a kétezer évvel ezelőtti, korai hívőknek rengeteg politikai csatát kellett megvívni, rengeteg vértanú és mártír halálának árán állhatunk ma itt és hirdethetjük Isten Igéjét és bizony nagyon komoly politikai küzdelmekben kellett részt venniük. Nem tudom, mennyire ismered az egyháztörténelmet, de ha ezeket végigolvassuk, akkor láthatjuk ezeket, de az, hogy mi lesz magának a kereszténységnek a jövője, mi lesz a te jövőd, az függ a vezetőktől és nagyon nagy mértékben függ és az is nagy mértékben függ, hogy tudjuk-e jövőre is esetleg hirdetni nyíltan Isten Igéjét.

Mi Isten oldalán állunk és Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és az igazság ismeretére eljusson. Azt viszont abszolút nem akarjuk és nem szeretnénk, hogy a politika megossza a gyülekezeteket. Megosztja már a családokat eléggé, megosztja a munkahelyeket, megosztja az embereket, nekünk pedig szent kötelességünk, mint vezetőknél egyrészt, másrészt neked, mint a gyülekezeti tagnak, vagy azon a helyen, ahova téged Isten helyezett, ugyanolyan kutya kötelességed megőrizni a gyülekezet egységét, függetlenül attól, hogy melyik a kedvenc pártod. Viszont irányelveket mindenképpen kell, hogy kapjunk a Bibliából és vannak bizonyos alapelvek, amiben

Isten nem változott meg. Ha ószövetség, ha újszövetség. A keresztényeknek semmiképpen nem szabad felvenni a világnak a hőmérsékletét, nem szabad, hogy részt vegyünk abban a gyűlölködésben, sárdobálásban, ami folyik ma, sajnos Magyarországon is és nem csak Magyarországon, az egész világon. Ami idáig vezetett az, hogy nem Isten Igéjének megfelelően kezelték a dolgokat. A Közel-Keleten háború van, majd egy más alkalommal fogok erről is beszélni, az Ezékiel 38-ról. Szolgáló konferenciánk volt, ott egy kicsit részletesebben kifejtettem. Egy biztos, hogy nagyon erősen haladunk a végidők beteljesedése felé. Nem állt még össze minden kép, de nagyon közel van az Úr Jézus Krisztus eljövetele és hamarosan be fognak következni azok a dolgok, amik meg vannak írva. A történelem szín-padán most olyan események játszódnak le, amik valóban a legvégső időkben történnek.

Mi a mi keresztény reménységünk? Nem ebben a világban reménykedünk, mi egy igazságos királyságban reménykedünk, egy örök királyságban, Isten királyságában, viszont vannak földi királyságok is és bizony ezek a földi királyságok hatással vannak az életünkre. Az Ószövetségből fogunk ma megnézni két történetet, amelyek tanulsággal szolgálhatnak nekünk. Az Ószövetség megíratott a mi tanulságunkra, de Isten nem változott meg és bizonyos alapelvek sem változtak meg, mert Isten maga nem változott meg.

Nincs egy ószövetségi meg egy újszövetségi Isten. Tehát azt azért ne felejtsetek el, hogy Isten ugyanaz és amit Ő gonosznak tartott az ószövetségben, azt gonosznak tartja az újszövetségben is, hidd el nekem, hogy ez így van! Nekünk pedig isteni bölcsességre van szükségünk ahhoz, hogy eljussunk az érett férfiúságra, a felnőttkorra. A bibliai felnőttkor pedig az, amikor a jó és a rossz között különbséget tudunk tenni, szét tudjuk választani. Nekünk van egy előnyünk a világgal szemben, hogy bennünk Isten Szelleme van. Isten Szelleme vezet bennünket, természetesen, ha valakinek nincs megfelelő kapcsolata a Szent Szellemmel, Istennel, Isten Igéjével, akkor hústesti döntéseket fog hozni, az érzelmei vezérlik, ahogy az 1Korinthus 2,14. írja:

1Korinthus 2,14.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.

Itt élünk ebben a világban és vannak kötelességeink. Mostmár a választásokig én nem fogok szolgálni, majd Attila még lehet, hogy szól erről néhány szót, de Magyarországon választások lesznek. Ez befolyással lesz mindenki életére, hogy hogyan tovább. Emberek általában nem Isten Igéjének fényében nézik a dolgokat és nem a keresztény értékek szerint, nem az Isten országának értékrendje szerint figyelnek a politikai eseményekre.

Mielőtt rátérnék, hadd mondjak el neked egy nagyon nagy igazságot, hogy igazságos vezető, egy olyan vezető, aki mindenkinek megfelel olyan nem volt és nem lesz. Tehát, ha te a legtökéletesebb vezetőt keresed, lehet választani a rossz és a kevésbé rossz között. Ezt lehet tenni és majd mindjárt nézünk ószövetségi vezetőket. Meg fogunk nézni egy eszményi királyt, aki egy Isten szíve szerint való ember volt, akit Dávidnak hívtak. Dávid, bár Isten szerinti, Isten által választott király volt, mégis rengeteg hibát követett el. Olyan hibákat, amiről még talán nem is hallottál, de én nem azért vagyok ma itt, hogy Dávidot kritizáljam, távol álljon tőlem! Nem az én dolgom Dávidot megítélni, de amik megíratottak a Bibliában, azok a mi tanulságunkra íratottak meg. Azért, hogy azokat a hibákat, amiket Dávid elkövetett, mi ne kövessük el.

Egy király döntése nagyon meghatározza az egész országnak a sorsát. Dávidnak volt egyetlen egy nagyon rossz döntése, mégpedig az, amikor éppen egy kicsit játszadozni akart a szomszéd feleségével, el akart tölteni néhány szép órát Betsabéval. Hogy mibe került neki, amikor hagyta, hogy a hústeste uralja el és mibe került az országnak, mibe került a népnek, hogy egy ember rossz döntést hozott, meg fogjuk nézni. Tehát a vezetők döntései befolyással vannak az életünkre, mindannyiunk számára, sőt az egész keresztény gyülekezet számára. Ma hirdethetem Isten Igéjét szabadon Magyarországon. Először én azért adok hálát, ami van. Tehát tudjuk megbecsülni azt a jót, ami van, örülünk annak, ami van. Ha még ezt a kevés jót sem tudjuk megbecsülni, akkor miért várjuk Istentől, hogy adjon még jobbat? Ha nem tudunk hálásak lenni azokért a dolgokért, amiben

vagyunk ma, nem repkednek a bombák a fejünk fölött, nem kell éppen egy óvóhelyen lennünk, hanem ma itt Ma-gyarországon békében élhetünk, nem kell attól félnünk, hogy terroristák bejönnek és kivégzik a fél gyülekezetet, mint ahogy ezek megtörténnek más országokban. Tehát egyelőre szabadon tudunk él-ni és én úgy látom, hogy valahogy úgy van ez, mint az egészség. Amikor ez meg van, az olyan természetes dolog. Az, hogy itt ez nekünk természetes, sajnos máshol ez nem az. Tehát első dolog, amire szeretnék kérni mindenkit, hogy azért, ami van, a sok rossz mellett, a sok sérelem mellett, a sok minden rossz dolog mellett, ami ér bennünket, először is adjunk hálát Istennek!

Adjunk hálát Istennek először is az országunkért, a vezetőkért, mindegy, hogy kik a vezetők. A 2Mózes 22,28-at fogom először is fölolvadni. Ezek a dolgok tehát biztos, hogy Istennek nem tetszenek és egy hívőnek, egy kereszténynek semmi köze az átkozódáshoz, a vezetők szidalmazásához, ha kormánypárti, ha ellenzéki, ha akárki, ez nem a mi utunk. A mi utunkat világosan kijelöli a Biblia. A hazai és a nemzetközi közbeszéd sajnos nagyon eldurvult.

2Mózes 22,28.

28. A bírákat ne szidalmazd, és néped fejedelmét ne átkozd.

Ma ez abszolút nem számít keresztényeknek sem. Nem vagyunk a törvény alatt. Tudom, hogy nem vagyunk a mózesi törvények alatt, de mit gondolsz, Isten ezt az álláspontját felülírta az Újszövetséggel? Biztos legyen benne, hogy nem. Az átkozódás egyébként sem egy keresztényi cselekedet, aki szereti az átkot, majd örökölni fogja azt, világosan írja a Biblia. Mi nem vagyunk már átok alatt, mert Is-ten megváltott minket az átok alól, de ettől függetlenül a népednek fejedelmét ne átkozd, még akkor sem, ha nem tökéletes, mert hogy nem az, az biztos és egyik világi fejedelem sem lesz tökéletes, tele lesz hibával mindegyik, kisebb, vagy nagyobb hibával. Most nézzük meg, hogy a Timótheus miért mondja ugyanezt:

1Timótheus 2,1–3.

1. Buzdítalak azért, hogy mindenképp tartassanak könyörgések, imádságok, közbenjárások, hálaadások minden emberért,

Mi a mi kötelességünk? Az, hogy imádkozzunk minden emberért. Nem az a cél, hogy megosszuk a gyülekezetet, megosszuk az országot, megosszuk az embereket. Nekünk egyformán kell tudni mindenki felé szolgálni és mindenki felé megosztani az örömhírt, az Evangéliumot. Tehát imádkozzunk először is az emberekért, mert azok az indulatok, amelyek itt most egymásnak feszülnek, nem fognak használni sem az országnak, sem senkinek. Nézzük meg a 2-es verset:

2. Királyokért és minden hatalomban lévőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet élhessünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel.

Kapcsolódik ez a Mózes könyvéhez? Igen, hogy ne átkozd, hanem imádkozz érte! Teljesen mindegy, hogy milyen pártállású – most a Biblia fényéből nézem nyilván –, a vezetőkért imádkoznunk kell, könyörögnünk kell. Miért kell a királyokért könyörögni? Mert Isten pontosan tudja, hogy nem tökéletesek, pontosan azért kell értük imádkozni, „hogy csendes és nyugodalmas életet élhessünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel.” Majd megfognak nézni a következő Igét, ahol látjuk, hogy ki legyen a király és azt elsősorban Isten fogja eldönteni. Azt, hogy kiket tesz vezetői pozícióba, az elsősorban Isten döntése és nyilván ehhez szükség van a mi döntésünkre is, majd látni fogjuk Dávid esetében:

3. Mert ez jó és kedves dolog a mi üdvözítő Istenünk előtt,

Ez a keresztény hozzáállás pártállástól függetlenül, belpolitikai viszályoktól függetlenül, ezt mondja nekünk hívőknek, keresztényeknek a Biblia. Tudjuk, hogy akik körülöttes vannak, azok között vannak látszatkeresztények, névleges keresztények, akiknek ugyan kereszt van a nyakán, de a hitét nem gyakorolja egyáltalán és nem úgy viselkedik, nem úgy nyilvánul meg, mint Isten országának a képviselője. Jézus elmondja, hogy boldogok a békességre igyekvők. Tehát egy hívő békességre igyekszik és nem megosztani az embereket. Nyilván lehet beszélgetéseket folytatni és el kell, hogy menjünk szavazni is, ez is keresztényi kötelességünk. Elmenni és Isten bölcsességére hallgatva oda kell tenni az X-et, ahova neked a vezetésed van. A Bibliában vannak szempontok, hogy

mi alapján érdemes kiválasztani a vezetőket, hogy kik azok, akik az elkövetkezendő években befolyással lesznek az életedre, a sorsodra, az ország életére és ha a te életedre befolyással van, akkor Isten országára is befolyással van.

Dániel 2,21.

21. És Ő változtatja meg az időket és az időknek részeit; dönt királyokat és tesz királyokat; ad bölcsességet a bölcseneknek és tudományt az értelmeseeknek.

Tehát Isten változtatja meg az időket, ezt Dániel könyvében olvassuk, amikor Dániel megfejtette a Nabukodonozornak az álmát, akkor ott ezt kijelenti az Ige. Isten változtatja meg az időket és vannak bibliai korok, vannak bibliai időszakok és amiben élünk, ez a kegyelem korszaka. Az utolsó időknek az utolsó szakaszába léptünk, ha figyeljük a világtörténelmi eseményeket, akkor látjuk, hogy igencsak kibontakozóban van ez a Góg és Magóg háború. Erről most nem lesz szó, de ahogy látjuk most a közel-keleti eseményeket, ha figyeljük, minden annak az irányába megy. A Róma 13,1 szintén beszél nekünk a politikáról. Az Újszövetségnek is vannak politikai üzenetei és nagyon fontos, hogy ezt magunkénak tudjuk.

Róma 13,1.

1. Mindenki engedelmeskedjék a felsőbb hatalmasságoknak; mert nincs hatalmasság, hanem csak Istentől...

Ez egybevág a Dániellel? Ez most Újszövetség, vagy Ószövetség volt? „Mert nincs hatalmasság, hanem csak Istentől: és amely hatalmasságok vannak, az Istentől rendeltettek.” A vezetők, a hatalmon lévők Isten megbízását teljesítik függetlenül attól, hogy nem minden esetben az isteni szándék vezeti őket, de a Biblia azt mondja, hogy akikre sok bízott, azoktól sokat kérnek számon. Mindannyiunknak számot kell adni magunkért, számot kell adni a döntéseinkért. Számot kell adni azért is, hogy a szívünk szerint, a legjobb ismeretünk és a lelkiismeretünk szerint végeztük-e a dolgunkat. Akár a hétköznapi életben, vagy akár a szavazófülkében, nem lesz ott veled senki, de Isten pontosan tudja, hogy az Ő szíve szerint, az Ő vezetése alapján teljes hitből cselekszel-e, vagy éppen az indulataid vezetnek téged, netán éppen a gyűlölet vezet, vagy egyéb más dolgok vezetnek és indítanak téged. Mondom, a te dolgod, nekünk teljesen mindegy, hogy melyik pártra szavazol. Attól mi még szeretni fogunk, mindegy melyik pártra szavazol, mi nem fogunk senkit kiküldeni a gyülekezetből emiatt, úgyhogy szabadon fogsz tudni szavazni. Mi nem fogjuk neked megmondani, viszont bibliai irányelveket mindenféleképpen fogunk mondani.

Az Úr foglalkozott velem. Nagyon nem akartam ezt az üzenetet ma elmondani, de kénytelen vagyok. Ha valaki megsértődik, sértődjön, Isten Igéjét nem én írtam. Ezek az igazságok akkor is igazságok, ha tetszik nekem, meg akkor is, ha nem és, ha neked esetleg nem tetszik, akkor is igazság ez. Igyekszem nem az én véleményemet belevinni.

Róma 13,2.

2. Azért, aki ellene támad a hatalmasságnak, az Isten rendelkezésének támad ellene, akik pedig ellene támadnak, önmaguknak ítéletet szereznek.

Pál apostol eléggé egyértelmű. Az a Pál apostol, akit igencsak meghurcolt a hatóság, a hatalmasságok, igencsak sokat szenvedett el a vezetőktől. Pál apostol ennek ellenére Isten oldalán áll. Ha valakinek lett volna oka szidni a vezetést, meg az akkori kormányzatot, akkor Pál apostolnak lett volna. Egyszerűen ok nélkül megverték, különféle helyi hatalmasságok börtönbe csukták és azt hiszem, hogy Pálnak lett volna oka arra, hogy ne ilyet írjon a Bibliában, ennek ellenére ilyet írt. Még egyikünk sem szenvedte azt, amit Pál apostol elszenvedett és ennek ellenére nem az Ige alapján cselekszünk. Tehát a gyűlölet egy rossz tanácsadó.

Még egy gondolat eszembe jutott, megosztom veletek, az, hogy irigység a gazdagokra. Förlötötte egy jelenség a fejét. Mit ígért nekünk Isten? Áldásokat ígért, igaz? Ki a mi hitünk atyja? Ábrahám. Ábrahámot megáldotta Isten, igaz? Tehát szövetséget kötött vele. Miből állt ez a szövetség? Hogy gazdaggá teszlek, nagy néppé teszlek és tebenned fognak megáldatni a föld minden nemzetségei. Ez az ígéret Ábrahámnak van. Mit ír a Galata levél? Hogy mi Ábrahám áldásainak vagyunk az örökösei. Nagyon sok embernek problémája van a gazdagsággal. Vagy talán a gazdagsággal nem is, de ha egy

magyar ember gazdag, azt egyből kikezdi. Ha egy francia gazdag, az nem számít. Ha egy német gazdag, az nem számít, de ha egy magyar ember tehetséges, most mindegy az, hogy hogy szerezte, mint szerezte a vagyonát, azzal neki kell elszámolni elsősorban Isten előtt.

De gondolj bele! Csak azon gondolkodtam, ha Ábrahám ma élne és magyar lenne és Magyarországon gazdálkodna, mit szólnának ma hozzá a magyarok? Vagy Salamonhoz például, aki Istentől választott király? Gondolkodjatok el! Csak egy kis gondolat felvetés. Hogy mi motiválja ezt? Az irigység, a gyűlölet. Bármilyen felhangok nélkül. Ha őt Isten megáldotta, akkor nekem mit kell tenni? Akkor örülj neki, mert te vagy a következő, akit Isten megáld. Szegénységgel nem lehet jóllakolni a szegényeket. Szegénységgel csak a nyomorúságba lehet jutni. Jézus megmondta, mindig voltak szegények, lesznek is, lesznek mindig gazdagok is és ezt nem tudod megváltoztatni. Úgyhogy mondom, egy igazságos királyság lesz, amit már nagyon várunk. Ott majd nem kell választani. Ott nem lesznek választások, nem lesznek hajtépések, mert lesz egy igazságos király. Egy olyan király, aki igazságosan ítélkezik és be fog ülni a trónra. Tetszik, vagy nem tetszik, Izrael trónjára fog ülni.

A másik, hogy meg kell nézni, hogy hogy állnak Izraelhez. Milyen a viszony Izraellel? Isten megtartja Izraelt, Isten megáldja Izraelt! Nem azért, mert Izrael mindent tökéletesen csinál, nem azért, mert Izrael mindent jól tesz, hanem azért, mert Isten így döntött. Majd az egész világ összefog Izrael ellen, ezt olvassuk a Magóg háborúban, az Ezékiel 38-ban, de Izrael megtartatik, ám nagyon-nagyon nagy árat fizet azért. Majd el fogja hinni az Antikrisztus hitetését. Eljön majd az Úr napja, ami az ítélet napja – erről már beszéltem az üzenetben – és bizony ez az ítélet nem kíméli Izraelt sem. Izrael is nagyon sokat fog szenvedni és Isten meg fogja ítélni mindazokat a népeket, akik Izraelre támadtak.

Menjünk vissza a Mózesre. Isten ezt az üzenetét sem vonta vissza. 1Mózes 27,29. Ez a Jákob áldása. Jákobot nevezte el Isten Izraelnek. Jákob azt jelenti, hogy csaló. Hát nem egy szép név, de miután szövetséget kötött Istennel, mivelhogy az Ábrahám áldását az unokája, ő örökölte az ígéretek és az ő tizenkét nemzetsége.

1Mózes 27,29.

29. Népek szolgáljanak néked és nemzetségek hajoljanak meg előtted; légy úr a te atyádfiain, és hajoljanak meg előtted a te anyádnak fiai. Átkozott, aki téged átkoz, és aki téged áld, legyen áldott.

Tehát ez megint egy bibliai igazság. Teljesen mindegy, hogy milyen antiszemitizmus van a világon. Terjesztik a gyűlöletet, nemcsak a zsidó ellenes gyűlöletet. Volt időszak amikor éppen a svábokat gyűlölték, tehát az etnikumokat, volt, hogy a cigányokat gyűlölték, volt, hogy a zsidókat, ez mindig a része volt és ez mindig a sátán terve. Mindig a sátánnak a műve. Izrael áldott és Izraellel az fog történni, ami meg van írva. Ezért imádkozunk Izrael üdvösségéért, imádkozunk minden hívőért. Teljesen mindegy, hogy arab, vagy zsidó, vagy milyen etnikumú, mert Jézus Krisztus mindenkiért meghalt. Jézus meghalt a muszlimokért is, bár ők ezt még nem tudják, vagy nem vették figyelembe. Isten szereti őket. Azt viszont gyűlöli, ami hamisság. Isten gyűlöli a hamisságot. Szeretted az igazságot, gyűlölted a hamisságot, annak okáért felkent az Isten, a te Istened kenetnek olajával az emberek fölé – szabadon idézve az Igét. A lényeg az, hogy ez mind a sátán műve.

Most az első Korinthusi levél 10. részét is nézzük meg, az is Újszövetség, amiről beszélünk. Az Ószövetség nem azért íratott meg, hogy tele legyen vele a Biblia, hogy 39 könyvvel több legyen a Bibliában, hanem megíratott a mi tanulságunkra. Az első Korinthusi levél 10. része erről beszél.

1Korinthus 10,1–12.

1. Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok atyámfiai, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan átmentek a tengeren;

2. És mindnyájan Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben;

3. És mindnyájan egy szellemi eledelt ettek;

4. És mindnyájan egy szellemi italt ittak, mert ittak a szellemi kősziklából, amely követte őket, e kőszikla pedig a Krisztus volt.

5. Többségükben azonban nem lelte kedvét az Isten, mert elhullottak a pusztában.

Ha megnézzük a pusztai vándorlást, akkor ezt látjuk, hogy Isten kihozta az Ő népét Egyiptomból és átkeltek mindannyian a tengeren, megmenekültek a fáraó pusztításától, de mégsem érte meg a legtöbb izraeli, hogy bemenjen az ígéret földjére, mert csak a második nemzetség tudott bemenni. Azok többségét nem kedveli az Isten, mert elhullottak a pusztában.

Ez volt Isten célja, hogy az első nemzetség elhulljon a pusztában? Nem. Ez a döntéseiknek az eredménye volt. Egy dolgot látnunk kell, hogy minden döntésünknek van következménye és ezt egy felelősségteljes ember föl tudja vállalni. Bizonyos fokig előre lehet látni, hogy minek mi lesz a következménye. Minden döntésünknek lesz majd valamilyen következménye. Izraelnek nagyon sok rossz döntése volt. Volt olyan döntése, amikor rosszul döntött a vezető és belviszály lett az országban és nagyon sokan meghaltak. Volt olyan döntése, amikor kettészakadt Izrael, 922-ben, ami megpecsételte az ország sorsát. Majd, ha lesz rá idő, akkor meg fogjuk nézni, most csak nagy vonalakban vázolom.

Izrael tíz nemzetsége 722-ben eltűnt, az asszíriaiak szétszórták őket, megszűnt. Két törzs maradt meg. 597-ben a babiloniak elvitték a két másik törzset a fogságból, onnan visszajöttek és utána is lettek rossz politikai döntések. 70-ben Titusz lerombolta a templomot. Krisztus után 131-ben rosszul döntöttek, a Bar Kohba lázadás megpecsételte Izrael egész népének sorsát, 1900 év múlva tértek vissza a földjükre. Majdnem kétezer év, hogy vissza tudtak térni a földjükre. Rossz döntések. Olyan döntések, amik megpecsételték egy nemzet, egy nép sorsát, de Isten hűséges és Isten ígéretei beteljesednek ennek ellenére is.

6. Ezek pedig példáink lettek, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, amiképpen azok kívántak.

7. Se bálványimádók ne legyetek, mint azok közül némelyek, amint meg van írva: Leült a nép enni és inni, és felkeltek játszani.

8. Se pedig ne paráználkodjunk, mint azok közül paráználkodtak némelyek, és elestek egy napon huszonháromezren.

9. Se a Krisztust ne kísértsük, amint közülük kísértették némelyek, és elvesztek a kígyók miatt.

10. Se pedig ne zúgolódjatok, miképpen közülük zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító által.

Ki ellen zúgolódtak? Az egyetlen személy ellen, aki át tudta volna vinni őket a pusztán, Mózes, illetve közvetlenül Isten ellen lázadtak. Az ellen az ember ellen, aki az egyetlen, aki által Isten meg tudta volna őket szabadítani. Mi történt? Elvesztek a pusztító által. Rossz döntések, az érzékiség, a gyűlölet az, ami átjárta őket.

11. Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megírtak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknél vége érkezett.

12. Azért aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék

Ez Újszövetség. Ezt írja nekünk. Most pedig meg fogunk nézni egy ószövetségi történetet és hiszem, hogy nagyon nagy tanulságunkra lesz. A történetben szereplő személyek jelleme ma is beazonosítható, ez ma is jelen van. Több idő eltelt, Dávid 1000-ben lett király Krisztus előtt, tehát azóta eltelt 3000 év, de ugyanazok a helyzetek, ugyanazok az események, ugyanazok a történetek ma is történnek, más helyszíneken, más időpontban, más szereplőkkel, de a történet mindig ugyanaz. Tehát ez a bibliai szakasz a Biblia egyik legfeszültebb politikai thrillerje. Tele van árulással és tele van hűséggel. Nem fogjuk végigolvasni az egészet, mert a 2Sámuel 13-tól 20-ig tart, ez hét fejezet, ezt majd otthon elolvassátok. Én a vázlatát és a lényegét fogom elmondani.

Itt Absolon lázadásáról van szó. Talán már olvastatok, hallottatok róla. Nézzük meg, hogy kik a történet szereplői. A királyi családról van szó, Dávidról van szó. Dávid elkövetett egy nagyon nagy hibát, amint mondtam, Betsabéval és amikor fölismerte a bűnét, akkor jött Nátán próféta és kérdezte, hogy mit érdemel az, akinek van sok juha és egy szegény embernek elveszi az egyetlen juhát? Dávid dühből azonnal kimondta az ítéletet, hogy négyannyit kell adnia. Mondta a próféta, Dávid terólad van szó, négyannyit kell adnod! Dávid király csak egy kis kalandra vágyott, de ez nagyon-nagyon sokba került neki. Hazugságokba kellett keverednie, odáig jutott el, hogy Joábbal

megölette Uriást, Betsabé férjét. Ilyen gyalázatba keveredett. Ma, ha valaki félrelép egy kicsit, mi van akkor? – mondják a mai fiatalok. Mi van abban? Következménye van! Olyan következménye van, amit nem is láthatsz előre. Tehát csak egy kicsit kell eltérni a céltól, csak egy fokot és onnantól kezdve teljesen más irányba köt ki az ember.

Mit okozott ez neki? Négy gyermekét veszttette el. Kimondta az ítéletet saját magára. Ezért Isten leváltotta Dávidot, hogy többet nem lehetsz király? Ő az eszményi király? Ő, aki egy ilyen tökéletlen ember volt. Bocsánat, nem Dávidot szeretném megítélni, még egyszer szeretném mondani, erre nekem nincs semmilyen jogosítványom, de megíratott a mi tanulságunkra. Csupán a tényeket konstatáljuk és látjuk, hogy Dávid végzetes hibákat követett el. Tehát vezetőként sem követhetünk el úgy hibát, hogy annak valamilyen következménye ne lenne és ne lenne káros következménye. A Biblia ezért tanít bennünket, hogy maradjunk meg Isten útján, maradjunk meg az egyenes úton, maradjunk meg a keskeny úton, mert a sátán le akar vinni bennünket onnan.

Nézzük meg, hogy kicsoda Dávid. Ő Izrael királya és Absolon apja. Ebben a történetben Dávid menekülni kényszerül a fia elől. Absolon Dávidnak a harmadik fia, aki a történetben majd szerepelni fog. Mi az ő bűne? Megöleti a testvérét, Ammont, Dávid másik fiát. Először is született egy gyereke Betsabétól, ő meghalt, Amnon volt a következő, aki meghalt, mert fellázadt az apja ellen a trónért Absolon. Amnon, Dávid legidősebb fia. Mi az ő bűne? Meggyalázza a testvérét, a húgát. A féltestvérét, mert féltestvére. Mit csinál Absolon? Bosszút áll és megöli Ammont, a testvérét. Támár pedig Dávidnak a lánya és a testvére Absolonnak, aki Amnon áldozata lesz, erőszakot követ el rajta, meggyalázza.

Vannak Dávid körül mások is, akik ott vannak a királyságban és kormányzati pozíciójuk van – ma ezt így mondanánk. Ott van például Ahitófel. Ki az, aki hallott Ahitófelről? Ő Dávid legfelsőbb tanácsosa volt. Elárulja Dávidot és amikor Absolon föllázad Dávid ellen, akkor Absolonhoz áll. Árulóvá válik. Hogy miért? Majd meg fogjuk nézni a jellemüket, ezeket ki fogjuk fejteni.

Ott van egy másik, Húsai, aki Dávid hűséges barátja, beépül Absolon udvarába kémnek. Isten megígérte Dávidnak, hogy megtartja, de Dávid kémeket használ ennek ellenére. Ilyen volt Húsai, aki beépül Absolon udvarába kémnek és megbuktatja Ahitófel tervét. Van egy Jonadáb nevezetű személy a történetben, aki Amnon barátja, aki gonosz tanácsot ad Amnonnak, hogy hogyan erőszakolja meg Támárt. Hogy tette magát betegnek és vitesse be az ételt. Támár gyanútlanul bement, hogy a bátyja beteg, majd főz neki és közben áldozatul esik. Szerelmes lett, mert nagyon megtetszett neki a lány, de miután kedvét lelte, utána kérte Támár, ha már ezt a gyalázatot tetted velem, akkor legalább vegyél feleségül, de ő könnyörtelenül kirúgta. Látjuk majd, hogy ennek mi lett a következménye.

Vannak itt katonai vezetők, Jóáb, Dávid hadvezére, akinek Dávid a nagybátyja volt és segít Absolon visszatérésében. Tehát később majd ő fogja megölni. Van Itáj, ez egy katona, aki a történetben szerepel. Van két pap, van Simei, Saulnak a rokona, aki gyalázza Dávidot és van Zibá, Mefibóset szolgája. Mefibóset Saulnak volt a fia, nyolc évig uralkodott. Ezeket elolvashatjátok az Ószövetségben.

Élelmet visz Dávidnak a menekülés alatt. Nézzük úgy nagyjából a történetét. Nézzük, hogy a 2Sámuel 13,1–9. miről szól. Tehát Dávid elsőszülött fia, Amnon, meggyalázza féltestvérét, Támárt. Absolonnak elmondja a problémát. Absolon és Támár édestestvérek voltak, tehát egy anyától valók voltak. Absolon két évig hordozza a haragot, miközben Dávid nem bünteti meg Ammont. Ennek óriási jelentősége lesz.

Pál azt mondja, hogy kész vagyok megbüntetni minden engedetlenséget a gyülekezetben. Itt egy elvarratlan szál volt. Itt Dávid semmit az égvilágon nem tett Amnon ellen azért a gyalázatért, amit tett. Ennek majd később jelentősége lett.

Absolon hordozta ezt a sebet és bosszút esküdött. Nem hirtelen haragú volt, hanem megtervezte a gyilkosságot és a testvérgyilkosság megtörtént. Absolon egy ünnepségen megöleti Ammont, majd elmenekül Gesúrba, az anyai nagyszülőkhöz. Itt megint nem történik semmi, tehát eddig látszólag büntetlenül megússza. Aztán itt jön Jóáb, jönnek a tanácsadók, amikor adnak jó tanácsot meg adnak

rossz tanácsot is. Jóáb egy nagyon ellenmondásos személy a Bibliában, aki nagyon tehetséges hadvezér egyébként, egy nagyon érdekes ember. Majd meg fogjuk nézni a jellemét, kiírtam, hogy mit mond róla a Biblia.

Jóáb egy csel által, egy okos asszony által hatást gyakorol Dávidra, hogy engedje haza Absolont a száműzetésből. Ráveszik erre Dávidot, aki ezt meg is teszi, de házi őrizetben van Absolon, ezért két évig nem láthatja a király orcáját. Ezt a 14,21–24-ig olvashatjátok a Bibliában. Aztán végül lett egy kikényszerített békülés. Hogy mi volt Absolon szívében, lehetett látni.

Jóáb, aki közbenjárt érte, hogy hazajöhessen az apja házába, hálából fölgyújtotta az árpáját. Mi lehetett a szívében? Egy sérült ember, aki megsértődött, aki sérült volt, aki tele volt gyűlölettel az apja iránt, haragudott a világra, haragudott mindenkire és egyetlen dolog fűtötte őt, a gyűlölet. Tehát Absolon felégeti Jóábnak az árpáját, - ezt a 14,28–33-ig olvasod - és akkor itt van a puccs előkészítése, se azt hiszem, hogy ehhez már a Bibliába fogunk menni és meg fogjuk nézni Absolon lázadását. Tehát miután Dávid, az apja tulajdonképpen megbocsát neki, szintén nem lett megbüntetve Absolon, túl azon a két éven, hogy nem láthatta, de egy gyilkosságért. Szóval nagyon érdekes dolog ez.

2Sámuel 15,1–6.

1. Lőn pedig annak utána, Absolon szerze magának szekeret, lovakat és ötven embert, kik előtte szaladjanak.

2. És reggelenként felkelvén Absolon, megállta az útfélen a kapuban, és mindenkit, akinek dolga lévén, a királyhoz megy ítélet végett, megszólíta Absolon, és megkérde: Melyik városból való vagy te? És ha azt mondá: Izraelnek egyik nemzetségéből való a te szolgád;

3. Monda néki Absolon: Ímé, a te beszéded mind jó és mind igaz; de senki sincs, aki téged meghallgatna a királynál.

Mi történik itt? Kampányolás van. Megy a választási kampány, elkezdődött.

4. Mondja vala ismét Absolon: Vajha valaki engem tenne ítélobíróvá e földön, és hozzám jönne minden ember, akinek valami ügye és pere volna, igazat tennék néki.

Mondja magáról Absolon. Mondja, hogy az a király, akit Isten választott, az nem jó. Az a király igazságtalan. Tehát elkezd hízelegni a népnek. Sok tanulságot hordoz ez a történet.

5. Mikor pedig valaki hozzá megy és fejét hajt néki, azonnal kezét nyújtja vala, és megfogván, megcsókolja őt.

6. És ekképpen cselekedék Absolon egész Izraellel, valakik ítéletért a királyhoz mennek vala, és így Absolon az Izrael fiainak szíveit alattomban megnyeri vala.

Ezek a hízelgő emberek. Menjünk tovább és nézzük a hebroni összeesküvést. Absolon vallási ürüggyel elmegy Hebronba, ahol királlyá kiálttatja magát. Volt egy gonosz terve, ott már összegyűjtött egy csomó támogatót az apja udvarából és akkor az apjától engedélyt kért, hogy ő tett egy fogadalmat Istennek, hadd menjen el Hebronba és ott fogja megköszöni Istennek, de nem ez volt a célja, hazudott. Az volt a célja, hogy odakísértesse magát a támogatóival és ott királlyá kiálttatta ki magát. Ezzel az apja ellen lázadt és Dávidnak el kellett menekülnie. A király elhagyja Jeruzsálemet, hogy mentse a várost és mentse a saját életét. A fia meg akarta ölni, idáig jutott.

Hol kezdődött a dolog? Ott, hogy Dávid egy ügyet, egy szálát nem varrt el egy erőszak ügyben. Hűség árulás. Ugye Itáj hűséget fogad, Ahitófel pedig átáll Absolonhoz. Miért állt át Absolonhoz a legjobb tanácsadó, aki csak létezett az udvarban? És akkor jön egy személy, akit Húsainak hívnak, aki Dávid mellé állt és mondja, hogy a bujdosásban fogja követni Dávidot, de Dávid azt mondta neki, hogy ne kövess engem, menj el szépen, tettesd azt. Figyelj, milyen cselhez folyamodott! Dávidot Isten védte, de mégis kellett fizikai szinten olyan stratégiát folytatni és olyan döntéseket hozni, ami végül is megmentette őt. Tehát fizikai szinten is Dávidnak meg kellett tenni dolgokat, annak ellenére, hogy Isten mellette volt, vele volt, Isten őt tette királlyá. De mégis meg kellett, hogy védje magát és bizony használt kémet. Húsai egy kém volt, aki beépült Absolon táborába, úgy tett, mintha ő is csatlakozott volna Absolon lázadásához, hogy kémkedjen és hiúsítsa meg Ahitófel tanácsát. Ki volt ez az Ahitófel? Istennek egy olyan embere, egy olyan prófétája volt, amit ő mondott, az mind

beteljesedett. Egy olyan bölcs ember volt, hogy Dávid, amikor megtudta, hogy átállt az ellenséghez, megrettent. Akkor Dávid nem hadsereget kért Istentől, mert tudta, hogy ha Ahitófel odaáll, akkor neki annyi, mert ismerte a képességét. A legbizalmasabb emberét vitte el az ellenség. Közben Dávidnak is ilyenkor fölbátorodtak az ellenségei. Ilyen ellensége volt Siba és Sémei. Elolvashatjátok majd. Dávidot menekülés közben rágalmakkal illették, megátkozták, mindent csinálnak vele. Tehát, amikor baj van, akkor derül ki, hogy ki a barátod igazából.

Ahitófel első tanácsa. Az ő tanácsa mindig megállt, amit mondott, az úgy volt. Dávid ettől rettent meg igazából, nem a nagy ellenségtől. Ahitófel első tanácsát olvasod a 16,20–23-ig. Absolon nyilvánosan megszentelteleníti az apja mellékfeleségeit a palota tetején. Azt a tanácsot adta, hogy Dávid ágyasaihoz menjen be Absolon. Mit jelentett ez? Hogy végleg elvágta a kapcsolatot az apjával.

A döntő stratégia, amikor a tanácsosok harcoltak egymás mellett. Ahitófel ajánlott Absolonnak egy gyors támadást. Azonnal támadja meg Dávidot, Húsai viszont egy időhúzó taktikát választott, hogy várjon egy kicsit, mert nagy harcos az apja, és azt a tizenkétezer embert Dávid le fogja verni. Holott ez nem volt igaz, mellébeszélte. Absolon pedig nem Ahitófelre hallgatott, hanem Húsaira. Húsai meggyőzte őt, mert Absolon egy hiú ember volt. Amíg az észérvekre támaszkodott a tanácsadó, addig Húsai az ő hiúságára alapozta a véleményt és ami az ő hiúságát kezegette, annak hitt, ez a veszét okozta. A hírszerzés sikere: Jonatán és Ahimás életveszélyes kalandok árán értesítik Dávidot a tervekről. Ahitófel elbukott, látta a kudarcot, a tanácsadó ügynök öngyilkos lesz. Négy ember van egyébként a Bibliában, akiről tudjuk, hogy öngyilkos lett, az egyik Saul, aztán Zimri, Ahitófel, Júdás. Ez a négy személy, aki önkézzel vetett véget az életének.

A felkészülés a háborúra a következő rész, a 17–29-ig. Utána jön a bukás és a gyász. Dávid elveszíti a harmadik gyermekét is, Absolont. Dávid seregei leverik a lázadókat és Joáb pedig megöli Absolont, holott meghagyta neki a király, hogy kíméljék meg az életét, de Joáb felülírta a király parancsát. Bár megtehetette volna az egyik katona is, hogy megölje, de azt mondta, hogy ő ezt nem teszi meg, mert hallotta, hogy a király parancsolta, hogy kíméljék meg az életét, de Joábot ez nem érdekelte és megölte. Dávid ettől összeomlott, siratta a fiát. Tulajdonképpen ez egy családi tragédia volt. Látható, hogy Absolon karrierje a látványos felemelkedéstől a magányos halálig tartott.

Ha megnézzük Absolon történetét, azt látjuk, hogy a sérelmei valóságok voltak. Megsértették? Tényleg nagyon gonosz dolgot követtek el a húga ellen? Jogos volt a sértődése? Én azt hiszem, hogy ezt senki nem vonja kétségbe, hogy hasonló helyzetben talán mindenki így viselkedett volna. Itt, ami nagyon fontos, az Dávid tehetetlensége. Dávid nem fojtotta el ezt a családi viszályt csírájában. Hagyta, hogy ez a történet tovább guruljon, tehát nem avatkozott bele, holott ezt csírájában el kellett volna fojtani. Az út, amit választott, a pusztulásba vezette őt, nem csak őt, hanem az országot is, mert miközben volt a sok harc, nagyon sok izraeli meghalt. Hol kezdődött ez? Ott, hogy egy valakinek megtetszett egy lány. Itt kezdődött, egy kis ártatlan dologból indult az egész, és egy belviszály lett. Absolon jellemvonásai, amelyek a lázadáshoz vezettek és a tanulságok, amiket ma is levonhatunk. Ma is ezekkel a jellemvonásokkal léteznek emberek, léteznek a politikában és mindenhol.

Az első a számító türelem. Absolon nem hirtelen felindulásból ölt, hanem két évig várt és hideg fejjel tervezte meg Amnon meggyilkolását. Ő saját maga szolgáltatott igazságot, a Sámuel 13,23-ban olvassuk. Egy manipulatív ember volt, aki manipulálta az embereket. Annyira érdekelték volna őt az emberek, hogy az emberek hogyan élnek Izraelben? Egy elkényeztetett fiúcska, aki felnőtt a királyi palotában, aki soha nem tapasztalta meg a szegénységet, az üldözést, a bujdosást, mint ahogy azt Dávid megtapasztalta. Gondoljátok, hogy érdekelte őt a nép? Abszolút nem érdekelte. Őt egy dolog érdekelte, a népet eszközként használta, alattvalónak használta őket, hogy hatalomra segítsék. Folytak ezek a dolgok a mai politikában is és minden kor politikájában. A városkapuban ellopta az emberek szívét, azt ígérve, hogy ő jobb bíró lenne, mint az apja. Még az égvilágon semmit nem bizonyított, még semmit nem mutatott föl. Ígéretetni mindenki tud, nagyon szegény ember az, aki még ígéretetni sem tud. Tehát meg kell nézni azt, hogy mi van az ígéretések mögött, milyen az illető jelleme. Ezt csak a jelenlegi politikai szereplők mögött nézd meg és dönts el te. Ha úgy gondold,

hogy olyan a jelleme, hogy te őt el tudnád fogadni, akkor szavazz rá. Ha meg nem, akkor meg ne szavazz rá. Te döntöd el.

De nézd meg, hogy milyen egy jellemtelen ember, a nárcizmus és a gőg jellemezte Absolont, igaz? Semmit nem tett le még az asztalra, de okozott egy belső forradalmat, egy belső háborút Izraelben. Ami akár el is pusztíthatta volna Izraelt. Mire hivatkozott? A rendkívüli szépségére és a hajára nagyon büszke volt. Ez lett a veszte, mert a hajánál fogva akadt fel egy cserfán, amikor Joáb három nyíllal átlőtte. Olvassátok el a történetet, mert nagyon tanulságos, ma is történhetne mindez, csak mások a szereplők, mások a körülmények, mások az idők. Saját magának emelt emlékművet, egy nárcisztikus ember. Én vagyok a valaki, én vagyok a legfőbb ember és rajtam kívül senki nem létezik és mindenkinek azt kell tenni, amit én mondok, mert egyedül nálam van az igazság – gondolta ezt magáról. Nem volt fia, aki fenntartsa a nevét, a 2Sámuel 18,18-ban olvassuk egyébként, hogy emlékművet emelt. Kérlelhetetlenség. Képtelen volt a megbocsátásra.

Nézzétek meg azt a gyűlölködést, ami ma van. Hova vezet ez? Hova visz ez? Előre viszi ez az országot, vagy előre viszi ez az embereket? Mindegy, hogy melyik tábor, mert ez senkit nem visz előre. A megosztottság az megosztottság és az a sátán terve. Oszd meg és uralkodj! A sátán egy megosztó személy. A csendje nem a béke volt, hanem a vihar előtti készülődés. Mi a tanulság a számunkra? Absolon bukása nem a lázadással kezdődött, hanem már sokkal korábban a szívében. A története tükröt tart elénk, látjuk. A feldolgozatlan sérelem méreggé válik Absolonnál. Jogos oka volt a haragra, hiszen Amnon tényleg szörnyű bűnt követett el, Dávid pedig gyenge apa és király volt ebben a helyzetben. Nem rendezte el a dolgot.

Látod, egy Istentől választott király, aki rossz döntést hozott, nem tökéletes, akkor miért várod el a mai politikai szereplőktől, hogy tökéletesek legyenek? Nincs ilyen, hiába keresed. Rosszabb és a kevésbé rossz közül lehet választani. Nincs más esélyed, azt kell megnézni, hogy ki a kevésbé rossz, kik azok, akik képviselik a keresztény értékeket, a krisztusi értékeket. Ma Európa utcáin nőket erőszakolnak meg. Azt mondja az elkövető, hogy hát én nem tudtam, hogy ezt nem szabad, három hónap múlva kiengedik a börtönből. Nem ez történik ma Európa utcáin? Itt Magyarországon adjál hálát, hogy kimehetsz még este sétálni. Ez neked természetes.

Tudod, ez olyan, mint az egészség. Az emberek az egészséget akkor értékelik, amikor elvesztik az egészségüket, amikor már semmit nem tehetnek érte, de amíg tehetnének érte valamit, addig nem tesznek. Ez vonatkozik megint mindannyiunkra. Tehát akkor válik értékesé amikor elveszíti. Ugyanez a helyzet, hogy ez nekünk természetes. A fiatalok lázadnak, ilyenek voltunk mi is, nem bántjuk őket. Lázadtunk, ők is lázadnak, rendben van, de gondoljunk arra, hogy mindennek van következménye. Itt ugyanaz a helyzet, hogy nem foglalkoznak vele. Azt mondja, hogy ne menj ki este, ez a válasz. Tizennégy évvel ezelőtt jártunk Spanyolországban, a tengerparton, ott már „no go” zónák voltak, ahova mondták, hogy be ne menjünk véletlenül se, mert még a rendőrök sem mernek bemenni, senki nem mer bemenni. Ma Magyarországon ilyeneket nem találsz. Én ezért csak hálát tudok adni Istennek. Nem embereknek adunk hálát, hanem Istennek adunk hálát. Nem emelünk embereket fel.

Dávid pedig gyenge apa volt ebben a helyzetben. Azonban Absolon a fájdmát nem Isten elé vitte, hanem bosszúvá érlelte. A fájdmainkat, a sérelmeinket vigyük Isten elé. A bosszú nagyon rossz tanácsadó, a gyűlölet nagyon rossz tanácsadó. Ez még nem oldott meg semmit, ez még csak mélyebbre vitte az embereket. Tehát, ha a sérelmeinket, legyenek azok bármilyen jogosak, nem kezeljük Isten Igéje alapján, akkor előbb utóbb azok fognak uralkodni rajtunk. Elhatalmasodott rajta a gyűlölet, nem tudta kezelni. A másik, ami nagyon fontos tanulság, hogy a látszat nem azonos a jellemmel. Tehát, ami látszik, az nem biztos, hogy az a jelleme. Absolon kívülről tökéletes volt, tetőtől talpig, nem volt benne hiba. Egy nagyon jó kinézetű fiatalember, akire azt mondhatták, hogy hát ez igen. Így nézett ki, de belül a hatalomvágy és a gyűlölet emésztette.

A hatalomvágy jelen van ma a mai valóságunkban? Igen. Ez a mai Facebook meg az Instagram kereszténység jelen van? Igen. A világban különösen aktuális a külső csillogás, ami nem helyettesíti a belső integritást. A lopott szívek átka, ha megnézzük. Absolon az emberek kegyeit kereste, nem

Istenét. Jelen van ez a mai valóságunkban? Igen, jelen van. A manipulációval szerzett népszerűség egy nagyon instabil alap. Aki hízelkedéssel épít bizalmat, azt a saját gögje fogja csapdába ejteni, ahogy Absolont is, a saját haja fogja meg az ágakon, ugyanez fog történni, tehát ez a vége.

A tekintély elleni lázadás következménye, még ha a vezető, ebben az esetben Dávid hibázik is, mert hibázott, senki nem mondja, hogy nem hibázott, az önhatalmúság, a kikiáltott igazságszítás polgárháborúhoz, káoszhoz vezet. Az utcán most már fizikálisan lökdösik az embereket, de keresztényként ebben ne vegyél részt. Ez nem a mi utunk. Április 12-én meg fog történni, el fog dőlni, hogy ki lesz Magyarországon a miniszterelnök és utána mi lesz? Én láttam már olyat évekkel ezelőtt, hogy amerikai elnökjelölt elvesztette a választást, a vesztes jelölt kiállt az emberek elé és azt mondta, hogy gratulálunk a nyertesnek, mi elbuktuk ezt a választást, de kérlek benneteket, hogy támogassátok az új elnököt! Ez a korrekt magatartás? A jelen helyzetben ebben a gyűlölködésben Magyarországon szerintetek ez meg fog történni? Mindegy, ki nyer. Ez lenne a korrekt magatartás. Ez lenne a keresztényi magatartás, a bibliai magatartás és a népnek hasznos magatartás. Ehelyett mit látunk? Tele indulatokkal.

Absolon a szabadító szerepében tetszelgett, de csak több vért ontott ki, majd ő megszabadítja atótól a problémától is, ami nincs. Absolon halála után mi történt? Családi tragédia történt, azt mondta Dávid, hogy a fiam, Absolon, bárcsak én haltam volna meg helyette! De azért annyira mégsem akart meghalni, mert csak elmenekült előle, de mindenesetre, amikor valaki elveszíti a fiát, a gyermekét, mindegy, hogy milyen okból, az egy óriási veszteség. Óriási traumát élt át Dávid. Ez a mondat rávilágít a legnagyobb tanulságra, a bosszú és a lázadás soha nem hoz gyógyulást a családi sebekre, csak még mélyebb fájdalmakat. Óriási tanulsága van ennek az egésznek.

Nézzük meg Ahitófelt, aki átpartolt az ellenséghez. Ott volt a királynál, a király udvarában nőtt föl. A király mellett jól élt, de elárulta őt. Keresett magának más mecénást, más támogatót. Eljött az én lehetőségem, most nagyobb hatalmam lehet! Mi vezérelte Ahitófelt? Ő az egyik legvérszjósőbb karakter az egész Bibliában szinte, ő volt az az ember, akinek a bölcsessége szinte isteni szintű volt, mégis a vesztét okozta a saját bölcsessége. Dávid számára az ő árulása volt a legfájdalmasabb döfés. Dávid nagyon rosszul élte meg ezt, hogy az egyik legbizalmasabb embere elárulta őt és elpartolt a lázadókhöz. Nézzük meg közelebbről, hogy ki volt ő. Ahitófel nem egy egyszerű tisztviselő volt, a Biblia így jellemzi a 2Sámuel 16,23-ban:

2Sámuel 16,23.

23. És Ahitófel tanácsa, melyet adott, olyannak tekintetett abban az időben, mintha valaki az Isten szavát kérdezte volna; olyan volt Ahitófelnek minden tanácsa mind Dávid előtt, mind Absolon előtt.

Abban az időben Ahitófel tanácsa olyan volt, mintha valaki Isten szavát kérte volna. Isten ekkora bölcsességet, ekkora befolyást, ekkora tudást adott neki. Amikor Absolon fellázadt, az első dolga az volt, hogy Ahitófelt magához hívja. Absolon tudta, hogy ki Ahitófel, tudta, hogy akié Ahitófel, azé lesz a győzelem. Dávid annyira tartott tőle, hogy amikor megtudta az árulást, nem seregekért imádkozott, hanem azért, hogy Isten tegye bolondsággá Ahitófel tanácsát.

2Sámuel 15,31.

31. Megüzenték azonközben Dávidnak, hogy Ahitófel is a pártosok között van Absollal, és monda Dávid: Kérlek, oh Uram, hiúsítsd meg az Ahitófel tanácsát.

Mi volt a bosszúvágyának az oka? Ezt is megtaláljuk a Bibliában egyébként. Lehet, ezt még így sohasem nézted meg, vagy sosem láttad, hogy miért árulta el Dávidot a leghűségesebb tanácsadója? A választ a Biblia apróbetűjében, a sorok között megtaláljuk, a 2Sámuel 11,3-ban megtudjuk azt, hogy Bethsabé apja Eliám volt. Ő is megbocsáthatatlan sebeket hordozott. Eliámnak pedig Ahitófel volt az apja, Bethsabének pedig nagyapja volt. Mivel Dávid megölette a vejét, ezért mély sebeket hordozott a szívében. Megbocsáthatatlan sebet, ami nem a királyt pusztította el, hanem őt magát. Amikor Dávid elcsábította Bethsabét és megölte Uriást, Ahitófel unokájának a férjét, akkor egy mély sebet ejtett a tanácsadó szívében. Hordozta ezt a sebet. Ott volt Dávid mellett, de ott volt ez a seb. Ahitófel évekig várt. Hűségeseznek mutatkozott, de a szíve mélyén csak a bosszúra várt. Számára

Absolon lázadása nem politikai meggyőződés volt, hanem egy lehetőség a revansra, a bosszú. Azt mondja az Írás, hogy szerettem, magatokért bosszút ne álljatok, enyém a bosszúállás, én megfizetek. Nézzétek meg, hogy a bosszú kinek ártott. Ahitófel két olyan stratégiai tanácsot adott Absolonnak, amit, ha megfogad, akkor Dávid elbukik, nem tud nyerni. Az abszolút szakadék. Azt tanácsolta, hogy feküdjön le az apja mellékfeleségeivel, ezzel azt üzenté a népnek, hogy a szakítás végleges, nincs visszaút. Dávid és a fia között nincs többé alku. Egy igazi ördögi tanács, ami tényleg kettőjük kapcsolatának a végleges romlását eredményezte volna.

A másik, amit ajánlott neki, az a katonai csapás. Azt javasolta, hogy azonnal, még aznap éjjel támadják meg a menekülő, fáradt Dávidot tizenkétezer emberrel. Ez katonailag egy zseniális, egy halálos terv volt. Ha Absolon megfogadja ezt a tanácsot, akkor Dávid rajta veszít, akkor Dávidnak annyi, de itt jön a fordulat. Itt jön Húsai, a kém, Dávid beépített embere elmondta, azt javasolta, hogy várjanak és gyűjtsenek hatalmas sereget. Absolon a hízelkedő Húsaira hallgatott, nem a profi Ahitófelre. Tetszett neki, hogy hízeleg, az egojának tetszett, amit mondott. A bukás és a tanulság. Mi a tanulság? Amikor Ahitófel látta, hogy nem az ő tanácsát fogadták meg, pontosan tudta, hogy mi fog történni. Dávidnak lesz ideje megerősödni, a lázadás elbukik. Hazament, elrendezte a házat és fölakasztotta magát, mert tudta, hogy neki vége.

Mit tanul ebből a mai hívó? A zsenialitás nem helyettesíti a jellemet. Lehetsz a legokosabb a szobában, ha az ember szívét a keserűség vezeti, akkor a bölcsesség önpusztítóvá válhat. Ezt látjuk itt Ahitófel esetében. A múlt sebei veszélyesek, Ahitófel példája is mutatja, ha nem bocsátunk meg, még ha jogos is a sérelmünk, mint Bethsabé ügyében, a bosszúvágy minket emészt föl először. Tehát a szeretetlenség egy olyan méreg, amit az ember saját maga vesz be és azt akarja, hogy a másik pusztuljon el tőle.

Óriási tanulsága, óriási üzenete van ezeknek a történeteknek, ha a mélyére nézünk. Isten a boldogot használja a bölcs ellen. Isten válasza Dávid imájára nem egy villámcsapás volt Ahitófelre, hanem egy másik tanácsadó, Húsai szavai. Isten gyakran az emberi büszkeségen keresztül hiúsítja meg a gonosz terveket. Tehát a legélesebb elme is elhomályosul, ha a gyűlölet szemüvegén keresztül nézzük a világot.

Letelt az időm, érdemes lenne még itt Húsaira kitérni, érdemes lenne még itt Joábra kitérni és még semmit nem beszéltünk az ország kettészakadásáról, hogy azt mi eredményezte. Majd fogunk ezzel foglalkozni. Itt most abba hagyom, befejezni úgysem tudom.

Kérlek benneteket, hogy fontoljátok meg a Biblia üzenetét és mindazt, amit a Biblia tanít! Ne az indulat, ne a gyűlölet vezessen benneteket! Nagyon figyeljétek az ilyen Absolonokra, akik sokat ígérnek, de keveset adnak, akiknek semmi múlt, semmi bizonyíték nincs arra, hogy bármit adhatnak! Én azt kívánom mindannyiunknak, hogy olyan döntést hozzunk, ami Isten szíve szerint való. Rád van bízva, a te felelősséged Isten előtt, a te döntésed. Utána ne panaszkodjál, mert a mi döntésünk és mindenkinek tessék elmenni választani! Én is meg fogom tenni, mert ez ugyanolyan kötelességem és fontos. Sokan azt mondják, hogy hát én csak egy ember vagyok és nem számítok. De igen, számítasz, nagyon sokat számítasz! Tedd meg azt, amit meg kell tenned és Isten bölcsességét kérem. Nagyon szeretném, ha a gyülekezetbe nem gyűrűzne be a világnak ez a fajta viselkedése. Mi egymásnak nem az ellenségei vagyunk, hanem a testvérei. Mi egy királyságon belül, egy ügyért harcolunk. 12-én lezárul ez a fejezet és történik, ami történik, legyen meg az Úr akarata és nyerjen az Úr választottja, ne az én választottam, hanem az Úré! Amen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.